

de faa en Vedtægt bragt til Beje, men naar de komme sammen paa det omtalte Møde og finde, at det Forslag, som Udvalget har udarbejdet, ikke er saaledes, som de kunne ønske, skal det være bortfaldet, naar Fler-tallet af Fiskerne stemmer derimod. Det er et stort Fremskridt, som jeg er overbevist om, at Fiskerne ville hilse med stor Glæde. Samtidig foreslaas det, at naar $\frac{2}{3}$ af de stemmeberettigede Fiskere ved det paagælden- de Fiskevand beslutte, at Vedtægten skal bortfalde, er det en Pligt for Ministeriet, at stadfæste Ophævelsen af Vedtægten. Væ- ndringsforslagene 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61 og 62 angaa dette Vedtægts- spørgsmaal. I Forslagets § 48 staar der, at disse Vedtægter kunne sætte Maalet for Fiskene op, men ikke ned sætte det. Man har der, for at imødefomme enkelte Medlemmer, som sige, at Malene i dette eller hint Far- vand ere saa smaa, at man ikke kan blive staaende ved det i Loven angivne MaaL, under Væ ndringsforslaget Nr. 59 fore- slaaet, at for Malens Vedkommende kan Mindstemaalet i Vedtægterne ned sættes til 11 Tommer. Jeg skalde mene, at det maatte tilfredsstille, hvad rimeligt er paa dette Om- raade, og tager derfor ikke i Betænkning at anbefale samtlige disse Væ ndringsforslag til Tingets Bevillje. De næste Væ ndringsfor- slag, jeg skal omtale, ere Forslagene Nr. 65 — 68. De angaa Ansættelsen af en Fiskeri- inspektør. Man har fra Udvalgets Side ment, at det vil være heldigt at faa en fast Inspektør, i Stedet for at vi nu have — jeg havde nær sagt en flydende. Det er i alt Fald saaledes, at vi have en Inspektør i 3 Aar, nemlig Førerer af „Hauch“, og efter 3 Aars Førløb skal han afløses af en anden. Deraf bliver Følgen den, at naar man har faaet en Mand, som har vist nogen Interesse for Fiskeriet, saa skal han maaste, lige som han er kommen ind i den Sag, atter af med sin Post. Der har været en almindelig Beklagelse hos Fiskerbefolk- ningen over denne evindelige Skiften In- spektør. Vi have derfor ment, at det vilde være ganske praktisk at ansætte en fast In- spektør til at have Overledelsen over hele Fiskerikontrollen, og at maaste den Mand, som er Konsulent for Ministeriet, og In- spektøren kunde blive en og den samme Person. Man har fra flere Sider i Ud- valget været noget betænkkelig ved at gaa med dertil, hvis det skulde medføre en for- øget Udgift; men man har ment, at det be- høver det ikke at have til Følge. Udvalget har fremsat sin Mening om den Ting i Betænkningens almindelige Del, Tillæg B., Sp. 136—137. Der ville de Herrer kunne

læse, hvad vor Plan er med Omordningen af dette Spørgsmaal. Vi mene, at det er heldigt for Fiskeriet, at det hele forterer under en Mand, som er kendt med For- holdene; derom er der ingen Tvivl iblandt os. Det forudsættes naturligvis som givet, at den høje Regering, som ansætter baade Inspektør, Konsulenter o. s. v., vil tage de fornødne Hensyn ved Valget af disse Mænd. Vi mene, at det er en Pligt for Regeringen at vælge saadanne Mænd, som have vist Interesse for Fiskeriet i Almindelighed, og som kunne sætte sig ind i og forstaa Fiskernes Tankegang. Det vilde være uheldigt, om man ansatte Mænd, som slet ikke vare i Stand dertil. Det maa ogsaa gælde om denne Lov som om enhver anden, at der nødvendig maa være tomme Rum, Huller, der ikke kunne udfyldes i selve Loven, og det gælder da om at have Mænd, der ere i Stand til at udfylde disse Huller paa en saadan Maade, at det stemmer med, hvad Rigsdagen og Regeringen mene derom. Der er, som sagt, flere, der have haft den Betænkkelig, at denne Ordning kan medføre forøget Udgift, men det tror jeg ikke behøver at blive Tilfældet, hvad der fremgaar af den Motivering, vi have givet af disse Væ ndringsforslag. Det er imidlertid paalagt mig af Udvalget at udtale, at det forventer, at den højtærede Landbrugsmini- ster inden denne Sags tredje Behandling vil fremlægge en kalkulatorisk Oversigt over, hvorledes Udgifterne ved den ny Ordning ville kunne stille sig i Forhold til Udgifterne ved den gamle Ordning. Det er derfor min Opfordring til den højtærede Landbrugs- minister, at han vil imødefomme dette Ud- valgets Ønske. Hvis det da viser sig, at Udgiften ikke overskriger, hvad den har været hidtil, eller — hvad der vilde være endnu bedre — at den bliver mindre end nu, vil Udvalget hilse den ny Ordning med Glæde. Hvis det derimod viser sig, at Udgiften stiger, og at Stigningen bliver af nogen Be- tydning, saa maa Udvalget have Lov til at forbeholde sig sin Stilling over for dette Spørgsmaal. Hermed tror jeg at have i Korthed gjort Rede for Udvalgets Stilling til de forskellige Væ ndringsforslag. Som jeg gentagende har sagt, har jeg ikke villet be- røre hvert enkelt Væ ndringsforslag, fordi jeg har ment, at det vilde blive for vidtløftigt og tage for meget af Tingets kostbare Tid. Derimod er jeg, som jeg før sagde, villig til, saa vidt jeg kan, at give Svar paa enhver enkelt Forespørgsel angaaende dette eller hint Forslag, som særlig maatte blive stillet til mig. Endnu skal jeg, før jeg slutter, ud- tale det Ønske og det Haab, at det maa